

[Lysholm Christensen]

Når det gælder undervisningens faglige indhold, er forslaget inde på, at vi skal have nogle bredere fagområder. Det kan også være udmærket, men jeg er dog lidt betænkelig ved at sprede det over for stort et område. Jeg så hellere, at man tværtimod gik lidt i den modsatte retning og koncentrerede undervisningen på de traditionelle fagområder i højere grad, end det er tilfældet nu. Det behøver ikke at forhindre, at man laver nogle tværfaglige undervisningsforløb, men i øjeblikket tror jeg at grænserne er flydt for meget ud.

Det foreslås, at de praktisk-musiske fag skal være obligatoriske for alle klassetrin, og det var da ønskeligt, hvis vi kunne finde ressourcer til det, men samtidig skal der også ske en styrkelse af dansk- og fremmedsprogsundervisningen. Så langt tror jeg simpelt hen ikke, at hverken elevernes tid eller pengene rækker. I første række vil jeg nok sige, at vi skal styrke dansk- og fremmedsprogsundervisningen, selvfølgelig også gerne det praktisk-musiske fagområde, men ligefrem udstrække det til alle klassetrin – det tror jeg ikke vi kan finde hverken tid eller penge til.

Selvfølgelig skal skolen være en skole for alle børn, og der er fortsat brug for en indsats over for især de svage elever, stadig brug for forsøgsarbejde, så vi kan finde nye måder at hjælpe disse elever på. Jeg tænker i denne forbindelse med lidt gru på de annoncer, som vi kan se i dagspressen fra tid til anden, hvor en organisation, som kalder sig F.E.G.U.-skolerne, tilbyder en eller anden vidunderkur, som kan hjælpe dem, som ikke har lært at stave og skrive osv. Det er vigtigt, at skolen fremstår som en skole, der kan yde en effektiv hjælp, også til de elever, der har særlige vanskeligheder, så ikke fristelsen til at gå ud på det tvivlsomme marked bliver for stor.

Vi skal naturligvis have interne prøver og eksamener i skoleforløbet, det er helt i orden, at man afprøver elevernes kundskaber på en eller anden måde. Men jeg kan ikke rigtig forstå det forslag, der er sendt ud til høring omkring folkeskoleloven, hvor man giver mulighed for, at skolebestyrelserne kan begynde at sætte tal på ryggen af eleverne allerede i underskolen. Det tiltaler mig i hvert fald ikke. I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at nævne en spændende ting, som jeg kan huske fra min barndom. Det drejer sig om en grund-

vigsk friskole, hvor man selvfølgelig ikke kendte til prøver og karakterer, men der skulle jo en vis form for bedømmelse til, det syntes eleverne alligevel var udmærket, så det højest opnåelige på den skole var $3\frac{1}{3}$ gange bravo! Det var da faktisk meget sjovt, og jeg tror egentlig, at kreativiteten hos lærerne nok skal finde nogle forskellige brugbare udtryk for bedømmelse af arbejdet, uden at man nødvendigvis skal bruge en 13-skala i underskolen.

For os er det ligeledes vigtigt, at enhedsskolen bliver bevaret, og de ting i forslaget, der handler om skolebiblioteker, klasselærere og forældresamarbejde, synes vi også er udmærket.

Når vi nu er i gang med at snakke folkeskolelov, kan jeg ikke lade være med at nævne en ting, der ikke står noget om i disse to beslutningsforslag, nemlig formålsparagraffen. Vi synes ikke, den formulering, vi nu har arbejdet med siden 1975, er særlig heldig. Den går jo på, at det er umuligt at ophøje nogen værdier til at have mere gyldighed end andre; man fik knæsat en slags pluralisme. Men for os at se er det blevet til værdirelativisme i stedet for. Alting bliver forvirret, og børnene bliver rodløse, hvis der ikke er nogen, der tør pege på nogle faste værdier, et sikkert ståsted.

Derfor er et af vore ønsker, at formålsparagraffen igen får en formulering, som understreger de kristne værdier. Der kunne holdes et helt foredrag om det, men jeg kan illustrere det ganske kort med en ordveksling, jeg hørte her nede i salen for lidt siden, hvor et medlem brugte udtrykket et judaskys. Jamen hvem forstår det udtryk, hvis ikke man har styr på sin bibelhistorie? Der kunne siges langt mere om de kristne værdier, det ved jeg, men det tillader tiden ikke. Men det er noget af det, vi vil prøve at arbejde for, når vi skal revidere loven.

Når det drejer sig om beslutningsforslaget fra SF, vil jeg sige, at det også indeholder mange gode tanker. Jeg hæfter mig især ved den internationale dimension, det er et fint perspektiv, og jeg kunne ønske, det vil få indflydelse på udformningen af lovforslaget, lige så vel som nogle af tankerne fra det radikale forslag. Vi synes, det er fint, at der her bliver spillet ud med nogle gode ideer til den lovrevision, vi skal i gang med senere; vi har allerede fået nogle pejlemærker, som vi kan køre videre efter, og det er udmærket.